

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Чи пропагандистські зброї є місцями для

Так заявив гол. редактор центрального ор-
гану гітлерівців міхенівського „Фелькішер
Бесбахтер“ пос. Розенберг, який виїхав до
Льондону приготувати англійський політично-
господарський світ і англійську публічно-опі-
нію на появу Гітлера при кермі Німеччини. Так
тише в іншому органі Гітлера, берлінському
„Дер Ангріф“, пос. Гебельс, так врешті впевнив
сам Гітлер у розмові з представником римської
„Газетта ді Пополю“. Одночасно той-же Гіт-
лер, виславши свого емісара до Льондону, сам
виїхав до Риму поінформувати про свої пля-
ни Муссоліні та запевнити собі його підтрим-
ку. Швидкість, з якою він отримав відзову візу
до Італії, Австрії і Угорщини, паломництва до
їх представників найбільших часописів сві-
та та величезний відгук усіх тих заяв його са-
мого і його довірених людей, все те свідчить
яскраво, що тут річ не в мегаломанії ani зароз-
умній самохвальбі, лише в цілком поважній
політичній ситуації, в настроях німецьких мас
і конюктурі, яка відзначає перемогу Гітлера на-
догою до влади.

критики і то перед людьми, які в деталях необ-
аванкомлені зі справою? Чи можна бавитись в
„критиків“, коли нема нікого з відповідальних
чинників, щоби справу зняснити? Відомо чейже,
що в наших критиків Wahrheit und Dichtung ча-
сто разом сплетені. Таж до критики господарки
в загальні збори Товариства — таж філія в за-
ступлена делегатами на ці збори. Cui bono? ро-
битись цю „критику“ — замість всіми силами
відтримати позичку, на ad hoc скликаних зборах?

А впритті господарка в часах повенних!
Кілько вона несподіванок зазнала, кілько фі-
нансєстів і економістів помилилося, кілько ін-
ституцій, банків і приватних підприємств зало-
милося? Кілько втрат принесла девальвація в р.
1926, коли долар замість 5.18 підскочив на 12
зол.? Та якіб не були аргументи „критиків“, то
на пропагандистичних зборах за позичкою не
місце для них. І чий дивуватись, що з великим
провінціалістичним містє з великим числом громад
підписано досі пів тисячки зол.?

Справа позички представляється трагічно.
Один вихід з цього — якнайскорше направити
лихо. Над цю напругу нехай призвудмається
кожний з нас зокрема. Exempla trahunt! Тому
наші громадянські авторитети, а в першій лінії
парламентарна репрезентація, управи наших
центральних і провінціалістичних установ повин-
ні ділом доказати свою участь в національній
позичці і своїм прикладом потягнути за собою
ціле громадянство.

А кожний має можливість виконати свій
національний обов'язок помімо господарської
кризи, бо з тим числилась і „Просвіта“ та дозво-
лила декларовану квоту сплачувати в місячних
ратах.

У 1550 р. король Жигмонт видав указ, яким
збудовану за українських князів церкву на
замку в Ояноці відбирали українцям, а зате да-
во дозволя, щоби збудували собі церкву на пустім
місті, „валом“ аванім — але під умовиною, що ця
церква буде виставлена в трьох днях. У против-
нім випадку українці стратять привілей мати
церкву у самім місті. Ціль такого короткого ре-
чіння очевидна...

І сталося чудо! В трьох днях виставлено
церкву! Престіж українськості вимагав мати
церкву в місті, а не поза містом.

Ояніцькі „прості хлопці, сідельники і коже-
мяки“ вміли боротись за права віри і нації
руської не словом, а ділом. Поїхали негайно до
села Ясениці, купили у тамоніх селян церкву
дерев'яну і до трьох днів перевезли її в Оянік.
Як вони в так короткім речінні прийшли до зго-
ди з селянами Ясениці, де знайшли майстрів,
підводи до перевозу — це остаете тайною їх релі-
гійно-національного містичизму. Престіж їх
цього вимагав і це мусіло статись! А чейже ті
„прості хлопці, сідельники і кожемяки“ і „Коб-
заря“ не читали і нашої „національної свідомо-
сти“ не мали.

Чи має сучасне покоління бути гірше від
своїх предків?

Будучність і добро „Просвіти“ і національ-
ний престіж вимагає, щоби національна позичка
800.000 зол. була якнайскорше субскрибована!
Маймо надію, що це статеться!

Д. Д-к.

Зміна адреси 1 зол. Можна прислати пошто-
вими марками.

„Конскрипція має дати правдивий образ...“

(Звідолення з місць.)

ЛВІВ.

Від кількох наших львівських громадян ді-
ставмо повідомлення, що в їх кам'яниці викон-
ув конскрипційний аркуш сам господар кам'я-
ниці, не доручивши того аркуша львокаторам на-
віть до перегляду. Згадані громадяни оголосили
проти такого обходження виразних принципів
протест.

Вночі з 9. на 10. ц. м. в год. 1. прийшов
конскрипційний комісар в товаристві агентів і
мундурових поліцаїв на головний дворець у
Львові, де став переводити конскрипцію між
присутніми полорожними. Переводив її так, що
запитував людей, чи в місті говорять по поль-
ськи, піддавав їм відповідь і очевидно записував
їх поляками. Записував усе олівцем. Колиж
прийшла черга на п. Василя Кончука з Роджа-
лова, пов. Сокаль, який на запити поліцаїв ч.
628 відповідав по українськи, це вивело того
останнього з рівноваги і він накинувся на п.
Кончука з ординарною лайкою, ображуючи не
тільки його людські, але й національні почуван-

ня всієї присутньої української публіки. Свідки
того: Феліція Мирон з Голіни, пов. Мостиска,
Мих. Березинський з Березини Шлях, пов.
Калущ, Микола Петрів зі Стрия (вул. Руська ч.
8.) і інші. Та на тім не кінець, бо той-же поліцай
ч. 628 накиннувся опісля без ніякої причини на
п. Кончука ще й з кулаками в припадку агентів і
конскрипційного комісара та всіх полорожних,
увесь час погрожуючи вішанням „такому гай-
дамацькому хамові“ і т. п., а вкінці завів його
в товаристві шоловника до кімнати поліц. комі-
саріату на гол. двірці, звідки за яку годину ви-
пустили його на волю. Отак українська мова ді-
лає на деяких поліційних функціонерів!

ЛВІВЩИНА.

В Глуховичах, пов. Львів, іменували кон-
скрипційними комісарами самих поляків, хоч
польське населення творить у селі ледви че-
твертину. В днях перепису (9. і 10. ц. м.) кон-
скрипційні комісари ходили по селі, але львов-
них аркушів нікому не давали, хоч люди їх ви-

Товариства „Українська Порада Матерей“ і „Українська Бесіда“

улаштовують.

У суботу дня 12. грудня 1931 р. в галєях „Укр.
Бесіди“ у Львові при вул. Рутонського 22.

„Великі Андріївські Вечерниці“

Початок в год. 9. вечором.

Крім традиційних точок програми як „Визнання по-
ску“, „Ворожка“ і інших несподіванок, ласкаву спі-
участь у концертній частині візьмуть:

1. ВП. Пані Іванна Лозинська Гинилевич.
2. ВП. д-р В. Тисня.
3. ВП. Пан Сороча, артист Українського Театру
4. Спіл. Товариство „Сурма“.

987 2—2

МУЗИКА ЧЕРЧАНСЬКА.

разно домагалися. Колиж дехто таки добився
двомовного аркуша (прим. сел. Криса Михайло),
то аркуш йому виконаний таки по польськи.

З Янова ж. Львова пишуть нам: Конскрип-
ційний комісар Теодор Ліпінський, судовий зав-
деліст, не хотів вписати у списовім аркуші „А“
моєї матірньої мови як української, а лише хо-
тів вписати „руська“, кажучи, що має таке пору-
чення зі староства. Доказ: світок Йосифа За-
пева, жінка священника в Янові. — Теофіла
Відова.

З Яворова пишуть нам: На около 300 комі-
сарів у повіті староство поіменувало комісари-
ми всіх судових урядовців поляків, магістрат-
ських писарів, „дрогоміщів“, лєсничих і т. д. та
майже всіх учителів поляків. Через це в суді
візликано розправи, а по школах — науку. Ва-
гато зломіж списових комісарів — це учні й у-
чениці тут, польської гімназії та учні семина-
рії, — майже діти. Зате староство не воляло під
увагу зголошені українських поважних грома-
дян і на внесених 60 поляків нікого зі зголоше-
них не заіменувало комісарем. Ця „комісарська
армія“ одержала — видно — якийсь інструкції,
які певно доповнює ще й власними помислами.
Хід конскрипції виглядає не на львівсько-ви-
конаний обов'язок списових комісарів супроти на-
селення, а на якусь „кару“, яка впала на лю-
дей? Чому? Бо комісари поволялись нечемно, не
хотуть з українцями говорити по українськи,
пишуть усіх без розбору на польських друках і
тільки рідко де на категоричне домагання ви-
сунуть на двомовних друках, але й то по поль-
ськи. В пілім ряді місцевостей (Яворів, Грушів,
Залужє, Нагачів і т. д.) не питають про батьків-
ську мову, ані про обряд, а деякі дані записують
олівцем. В Нагачеві комісар на домагання селян
двомовного друку виходить з хати і не записує
нічого. Селяни конечно домагалися двомовних,
він їм казав піти по такі до управителя школи
— поляка. Там дістали з (три!) аркуші — на ці-
ле село, що має около шістьсот (!) українських
родин. Для доповнення образу доламо, що в ста-
ростві таки роздає комісарям двомовні аркуші,
але ледви по 20—30 на село! — а.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 12. ГРУДНЯ 1931.

МИХАЙЛО ПОСАЦЬКИЙ.

ТОЛЕДО.

Вражіння з Еспанії.

Зірвана традиція. — Лицарська честь. — Харак-
теристичне містечко.

Зі зацікавленням стежить увесь культурний
світ за подіями в Еспанії, що досі стояла довгі
часи осторонь від культурного світа, живучи
своїм власним, питомим життям, якого ми не ро-
зуміли. Дивне і майже несамолюбне це вражіння,
як нарід, що споконвіку виховався в монархіс-
тичних традиціях і в якого вся історія була нев-
пинною боротьбою за християнську віру, зриває
нагло зі своєю традицією і прогання з краю не
тільки свого короля, але і духовенство, і вороже
виступає проти всього, що йому нагадує давню
історію.

Як ці події скінчатись, не можемо передба-
чити, але можемо напевно сказати, що вислід
справи буде відповідати еспанському темпера-
ментові, завзяттю і лицарству. Наведім один ха-
рактеристичний для еспанії момент. Коли в
перших початках революції проти монархії
спіймали двох провідників, а третього не могли
найти, цей довідавшись, що двох його товаришів
сидить уже в в'язниці, зголосився сам у владу,
щоби поділити долю своїх спійманих товаришів.
Це чисто по еспанськи і така поведінка не відпо-
відає в вісім наших поняттям і нашим катего-
риям думання. Бо еспанці в кожній справі шука-

ють лицарства і честі. Це й причина, що вони
ніколи не можуть якеліт дійти до матеріальної
культури, яка тепер на всьому світі панує над
духом.

Еспанець звинувачує ще сам собою, незалеж-
ний від машин і цивілізації, без бажання воло-
діти матеріальним добром. Душу еспанця тру-
дно збагнути; в ній збігаються найбільші супе-
речності, спричинені історичними подіями і
різноманітністю підсоння. Щоби пізнати цю ду-
шу, треба не лише зазнайомитись з історією на-
роду, мовою, мистецтвом і його психологією,
але треба конче також вздовж і вишир оглянути
край. Тоді всі ті суперечності стануть нам ясні
і зрозумілі, а над ними всіма пануватиме одна
спільна риса, якої у жалного іншого народу не
стрічаємо, бо всі інші народи віддані демонови
гроша і матеріальних дїбр, а цією рисою є: гор-
дість і шляхетність.

Неначе ілюстрацією еспанської душі є мі-
стечко Толедо. Тому, щоби ввійти, що так скажу,
в само серце й душу Еспанії, вистарчить огляну-
ти це місто. Хтось може здивуватись і скаже:
„Як з одного такого невеличкого містечка мо-
жна пізнати всю Еспанію? Таж Еспанія не ко-
лишня держава, де не заходило сонце, а еспан-
ський нарід той, що видає найславніших мала-
рів світа! Чи вистарчить оглянути Толедо, щоби
пізнати еспанський нарід?“ — Одначе так воно
в дійсності є. Жадне місто на світі не містить у
собі стільки і так сильно характеристичних
прикмет для свого народу, як Толедо для Е-
спанії.

Толедо лежить дві години їзди поспішним
поїздом на південь від Мадриду. Містечко мале.

має тепер ледви 20.000 мешканців. Коли я їхав
сюди з Кордови — міста, мимоходом оглянувши,
славного з того, що в ньому знаходиться катедр,
перероблена з давньої арабської мошеї, оперта
на 1000 філєрах, з яких кожний з іншого намі-
ня і іншої барви. — в дорозі зазнайомився з
одним купцем з Уругваю, який приїхав був з А-
мерики, щоби оглянути Еспанію, яка все ще ра-
хується матернім краєм у відношенні до цілої
південної Америки. Цей чужинець на мій запит,
як довго має намір перебувати в Толедо, відповів,
що чотири години йому вистарчить, себто до
найближчого поїзду. Бо щож, каже, там огляда-
ти? Палата Карла V (Альмазар), катедр і там
дешо іншого менше важного, — ось і все!

Так говорив цілком справедливо чоловік
практичного розуму, яким був цей американин.
Але відчуті правдиву красу, всю душу та тайну
цього міста і околиці, цього він не був у силі.
До цього треба мати самому душу. А хтож її в
американця видів коли! Так то воно й є: одному
вистарчить чотири години, а були такі, яким ці-
ле їх життя не вистачило, щоби вслухатися в
тайну цього міста і вдивитись в цей краєвид:
це були поети-маліри, мистці і філософи.

Зі залізничного двірця майже годину хода
дорогою серед пороку та куряви. Була шалена
думка поставити залізничний двірць досить да-
леко від самого міста і сховати його за горбком,
бо залізниця в самім Толедо була би не лише
жорстоким анахронізмом в героїстичнім місті, але
ще досі не склало свого лицарського панцира і
шолому, але і страшною прозою серед поду-
гов.

(Продовження буде.)

„живої церкви“, що зірвали взаємовідносини з єрархією тихонівською; на штундистів, котрі взагалі не визнають благодатної єрархії; на теософів, котрі вірять у Кришнамутру і найшли собі прозелитів навіть у родинних духовенства. Чому у всіх цих випадках вона, московська єрархія, не послугується анатемою? Річ проста і ясна: протестанти, живоцерковники, штундисти і теософи не загрожують у даний момент інтересам православних владик у Польщі, а тому останнім до їх віри байдуже. Очевидно їм взагалі не йде про віру, а лише про владу, про зв'язані з нею вигоди, про збереження московських впливів. А все це доводить, що анатема кинена на мене з мотивів не моральних і не релігійних, а чисто матеріальних і політичних.

Подібне використання анатем московською єрархією не є випадком одиничним. Три роки тому проголошено анатему на д-ра Річинського, котрий ніяких питань віри не зачіпав, а лише доводив потребу обмежити розпаношене панування московського духовенства та виступав в обороні української православної людності. Коли ми звернемося до нашої давньої історії, то стрінемо в ній анатему на Мазепу, одного з визначніших патронів Православної Церкви. Але він був українським патріотом, і за це Москва проклала його для остеререження всіх українців, що така доля очікує також їх, якщо вони будуть патріотами своєї батьківщини та будуть мріяти про визволення зпід московського ярма. Мазепа був великим патріотом, тому прокляття проголошують на нього щороку і тепер та виголошуватиметься всюди.

де твердою ногою стоїть „істинно-руское православие“. От така молитва впроваджена в богослуження 27. червня: „От крайняго неістоства і злоби! Обретесе нині... второй Іуда раб і льстец: обретесе сын погібельный, діавол нравом, а не человек, треклятий отступник Мазепа, іже оставіи Христа Господня, Господа і благодетеля своего (тобто: царя Петра московського), і преленіся к супостату“ (тобто: до шведського короля Карла XII). Так справді, моляться і нині в тих церквах (монастирських), де богослуження відправляється після точного устави.

Хіба потрібно ще міцніших доказів, у якій цілі проти кого московська православна єрархія вживала і вживає анатему та яка вартість останньої?

Анатема не злякала Мазепи. Не злякала вона нікого з ідейних борців за волю України, котрі йшли слідами Мазепи. Не злякає і не злякає і тих, що прямують до визволення Православної Церкви, а з нею і душі українського народу зпід московського ярма. На анатему вони мусять відповісти словами Пророка Ісаї: „Страхання вашого не злякаємось і не стрівожимося, бо з нами Бог“, а разом з тим — стійкістю та працею. Працею не сектською, а церковно-канонічною, після прикладу Св. Отців — Атанаса і Кирила Олександрівських. Івана Золотоустого, Флавіана, Тарасія і Ігнатія Константинопольських, котрі в боротьбі за Православ'я на Сході опиралися на Столицю Св. Апостола Петра.

Кременець, 7. грудня 1931 р.

Протоєрей Петро Табінський.

Поладнання манджурського конфлікту.

Японія прийняла резолюцію Союзу Народів.

ПАРИЖ, 10. XII. ПАТ. Проект резолюції Ради Союзу Народів у манджурській справі стверджує, що від часу засідання 24. жовтня ц. р. зайшли події, які загострили ситуацію. Рада приймає до відома зобов'язання обох сторін не допустити до дальшого загострення конфлікту й постановляє встановити комісію, аложену з 5 членів, яка розслідує ситуацію на місці й аложити Раді звіт. Обі ворожі держави будуть репрезентовані в комісії асесорами, які мають улекшити комісії працю. Рада поручає своєму

предсідникові слідкувати за справою й скликати засідання на випадок потреби перед 25. січня майбутнього року.

ТОКІО, 10. XII. ПАТ. Японський уряд вислав делегатові Йонізані інструкції щодо прийняття резолюції Ради Союзу Народів, що встановлює основи миру в Манджурії.

ТОКІО, 10. XII. ПАТ. Агенція Райтера довідується, що японський уряд прийняв резолюцію Ради Союзу Народів і декларацію Бріана.

Задля приборкання безробіття.

ЖЕНЕВА, 10. XII. ПАТ. Вчора скінчива свою працю комісія для справ безробіття, скликана міжнародним бюро праці. Комісія видала проект закону, який буде предложений на найближчому засіданні адміністраційної ради цього бюро в січні. Резолюція стверджує, що криза безробіття залежна від засобів господарських, фінансових і політичних, яких стосуються не в силі міжнародної організації праці. Дальший уступ резолюції закликає уряди, щоби не захвали нічого, що могло би зменшити безробіття, головню щоби зайнятися організуван-

ням міжнародних публичних робіт. Одним з найбільш доцільних способів приборкати безробіття є виконання міжнародної конвенції про час праці, особливо ж 8-годинний час праці. Резолюція висловлює дальше погляд про неможливість скорочення дня праці та внесення додаткових годин. До цього веде скорочення числа днів у тижні а не числа годин напротязі дня. Найкращі успіхи досягнено досі скороченням часу праці до 40 годин на тиждень, чого домагаються як робітничі організації так і промислові підприємства.

ОСТАННІ ВІСТІ

СОЙМ.

Отмираючи засідання союму марш. Світавський повідомив, що від президента Найв. Контр. Палати дістав замітки Палати про замкнення держ. рахунків і виконання бюджету за 1929-30 р. Від міністра справедливости прийшло письмо з внесенням дозволити притягнути до суд. відповідальности пос. Бужинського та Данецького (ком.), Левандовського й Леха (Кл. Нар.), Ткачова (Зед. Хл. Лівниці), Цюлкоша (ППС), Фіделюса (Стр. Люд.), Малеячика (Стр. Люд.) та Мар. Домбровського й Клешиńskiego (ББ). Внесення ті відіслали до рег. комісії. З черги аложили посольські приречення пос. Галіца, Августинський, Гродзіцький, Юрчик (ББ), Загайкевич (УНДО) та Павловський (Стр. Люд.). Опісля сойм приступив до 2-го порядку.

Пос. Мочульський (ББ) реферував 4 проекти законів про продаж та заміну держ. ґрунтів, які ужиткує кременецький лицей, та в освенцімськ. повіті й ін. Всі ті 4 проекти законів приймали в 2. і 3. читанні.

Пос. Совінський (ББ) реферував внесення ППС і НРП про зміну деяких постанов закону про час праці в промислі та торгівлі. Внесення домагається 40-год. тижня праці. Референт вказував, що введення 40-год. тижня в Польщі без узгаляднення справи з євр. конкуренційними державами потяглоб за собою поважні наслідки та зашкодило би не лише польському промислові, а й робітникам. Тому комісія просить відкинути внесення.

Опісля сойм приступив до дискусії над рефератом пос. Совінського про внесення ППС у справі проекту тижня заводу для боротьби із

наслідками госп. кризи. Після дискусії та кінцевої промови референта сойм відкинув це соц. внесення.

З черги приступили до дискусії над 1. читанням проекту закону про збори. Маршал на осн. регуляміну обмежив час промов до 20 хв. Пос. Вінарський (Кл. Нар.) закидав, що проект пересякнутий поліційним духом, пос. Криса (Стр. Люд.) твердив, що проект хоче унеможливити збори. Пос. Пйотровський виступав проти метод адм. влади. Після промов пос. Бляка (УНДО) і Рожека (ком.) дискусію вичерпали та проект відіслали до адм. комісії.

Найближче пленарне засідання відбудеться у вівторок.

СПЕЦ. СОЙМ. КОМІСІЯ РОЗГЛЯНЕ ВИБОРИ В ОКР. ПЕРЕМІШЛЬ.

Соймові клуби Стр. Люд., ППС і НРП аложили в сойм нагале внесення з приводу надужиття, яких допустилася адм. влада та виб. комісії при доповняючих сойм. виборах в окр. Перемішль. Внескодзці домагаються на осн. 34. уст. конституції вибору комісії з представників 7 найбільших сойм. клубів для розгляду тих надужиття. Комісія до місяця малаб переслухати заприсяжених свідків, представників влади, розглянути урядові акти та документи, а потім здати звіт соймові. Колиб стверджено надужиття, комісія поставити внесення, щоби винуватців притягнути до відповідальности.

СУД. ОПЛАТИ ПІДВИЩАТЬ НА 100 ПРЦ.

Проект підвишки суд. коштів опрацьований мініством справедливости торкається передовсім карних справ. Судові оплати підвищать на 100 прц. Оплата за II. інстанцію, яка тепер виносить рішення оплати I. інстанції, виноситиме на випадок потвердження присуду давши стіл-

ки, що I. інстанція Касація коштуватиме стільки, що I. інстанція.

КАРА СМЕРТИ В КРАКОВІ.

Краківський наглий суд засудив на кару смерті 21-літ. кельнера Чаплінського за те, що забрав у фякра 18 зол. Поліція який хотів його зловити, Чаплінський зранив тяжко.

Президент держави не помилував засудженого, тому Чаплінського повісять.

МІН. ЗАЛЕСЬКИЙ У МЕКДОНАЛЬДА ТА САЙМОНА.

Мін. Залеський після півгод. розмови з прем. Мекдональдом був на сніданні, яке уладив амб. Флеріо. На сніданні був теж льорд канцлер Сенкі, мін. хліборобства Гільмур, пос. і власник „Таймс-ів“ Астор. Із франц. амбасали відхав Залеський з амб. Скірмунтом до Форіа Офісу, де розмовляв із мін. Саймоном.

Біржа.

Гроші.

Америкаанський долар 8 93 00—8 94 00, канадський долар 7 50 00—7 55 00, чеська корона 0 26 25—0 26 50, австрійський шілінг 1 14 00—1 15 00, румун. лей 0 03 00—0 05 50, французький франк 0 34 80—0 35 00, швейцарський франк 1 73 00—1 73 50, фунт стерлінгів 29 50 00—30 00 00, палианський червінець 0 00—0 00, німецька марка 2 05 00—2 05 50.

Срібло: Австрійська корона 0 39 00—0 39 50, 5 австрійських корон 2 15 00—2 20 00, австрійський фалорен 1 10 00—1 15 00, російський рубель 1 60 00—1 65 00, копійки за рубель 0 80 00—0 85 00.

Населення Франції.

ПАРИЖ 10. XII. ПАТ. Спис французького населення дав такий вислід: 38,994,000 французів, 2,090,923 чужинців. Останній перепис з 1926 р. виказав 38,248,255 французів і 2,495,642 чужинців.

Цікавий процес за державний замах.

ВІДЕНЬ, 10. XII. ПАТ. В понеділок, 14. ц. м. розпочнеться в Граці розправа проти 8 членів гаймверів, обвинувачених в державному замаху в дні 1. квітня ц. р. Обвинувачені заявляють, що не почувались до зини, бо нелегального діла не можна вважати державною зрадою в державі, яка теж є нелегальна. На їхню думку в акті абдикації цисаря Карла сказано, що населення само має голосувати в справі майбутньої форми уряду. Такого голосування не переведено досі, тільки проголошено республіку без плєбіситу.

Берестейський процес.

37-ий день.

Сенсацією четвергоної розправи був лист ред. „Нашоде“ Гекера та Королевича до предсідника суду. Оба вони звертають увагу, що прокуратор на запит обв. Ліб-мана сказав, що в поліційнім процесі тяжко зібрати докази правильним шляхом. Тому послугуються в кожнім поліційнім процесі конфідантами та інформаторами, які не повторюються як Гекер і Королевич, лише як „Смутни“ чи „Гжегож“. Прокуратор без причини в неприсутности авторів листа обидив їх, фальшиво закинув їм нечесні вчинки. Тому просять залучити цей лист до актів.

Прокуратор просить долучити до актів статті з „Форвертсу“, в якій подано, що обв. Цюлкош сказав, що справа коридора є менше важна для краківської землі ніж інших діляниць Польщі та що Цюлкоша поварали карою 100 зол. за те, що носив у поході „балвана“, який зображав Вітоса, коли Вітос був премієром.

Адв. Гралінський вніс долучити до актів статтю Багінського „Бунт проти президента, який домин закон“. У статті говорилося про президента Болівії а прокуратор твердить, що в статті мова про польського президента.

Прок. Рааге предложив документ обіжника ч. 1., списаний на машині, який пропав між актами, а щодо якого фахові мали подати експертизу.

Адв. Штерлінг заявляв, що коли має відбутися додаткова експертиза, то просить назвати Щуцького, президента союзу друкарів, як людини позапартійну та певну. Прок. А інші не є певні? Обор.: Інші теж певні, одначе для п. прокуратора.

З черги експертиза ствердила, що обіжник ч. 1. писаний на іншій машині та що це не той сам обіжник, який мали наново розглядати.

Пополудні предсідник оголосив, що судове слідство замкнене, а рівночасно відкладає розправу до 15. грудня. Того дня перший промовлятиме прокуратор.

Сподіються, що присуд западе через сім мін. Різдвом.

Похорон відбувся в неділю, 6. грудня
в год. 1. по пол. на пантар в Бамні.
Борева Гора, 8. грудня 1931 р.
Альонізі — муж, Ольга і Лев, — діти,
Антоній — зять, Богдан — внук

ЕССЕН 10. XII. ПАТ. В Гаєні відбувся процес проти групи гітлерівців, що в травні ц. р. звела бійку з комуністами, наслідком чого грюх комуністів згинуло а 20 тяжко ранено. Вісьмох гітлерівців засуджено за недержавні воєнні злочини на 8 до 9 місяців в'язниці. Лажидний присуд викликав обурення серед демократичних кол.

БЕРЛІН 10. XII. ПАТ. Вчора вечором прийшло у двох дільницях міста до кривавих боїв між гітлерівцями і комуністами. На одній аудіці в середмісті комуністи тяжко поранили трьох гітлерівців револьверовими стрілами. В дільниці Шарльотенбург вивязалася в ночі стрілянина між групою гітлерівців і комуністів. Одного комуніста вбито а чотирьох тяжко ранено.

ЛОНДОН 10. XII. ПАТ. Б. міністра комунікацій в уряді робітничої партії Морсіна запрошено до Радянщини, щоб дав радянській агаді пораду в різних реформах у великих міських осередках.

БУДАПЕШТ 10. XII. ПАТ. Оголошено відповідь мадярського уряду на квестіонар Союзу Народів у справі зброєнь. З відповіді виходить, що мадярська армія числить тепер 35 тисяч людей, з цього 1.750 старшин. Армія не має ніяких резерв, наслідком чого мирний П стан рівняється тому, який може бути виставлений на випадок війни.

Свято „Рідної Школи“. З нагоди п'ятдесятилітнього ювілею „Рідної Школи“ Луцька повітова „Просвіта“ влаштувала дня 6. грудня окреме свято. В організації свята взяли участь культурно-освітня секція (реферат голови В. Островського на тему „Рідна Школа“), музично-драматична секція й гурток фізичного виховання: драматичний етюд С. Черкасенка „Жах“ під проводом п. Ясинського й при участі пп. Скопюкової, Кушівної, Тарасюка, Гайдюка й Мотієнка, співи (хор під проводом п. О. Проскурні в супроводі п'яніна) й декламація (дівчинка з Кучкарівки: „Рідна мова“ Із. Воробкевича, п. Зіна Бахівна: „Рідне слово“ О. Пчілки, п. Гайдюк: „Рідна мова“ О. Олеси і п. Тарасюк: „Людськість“ В. Самійленка).

Свято відривав голову „Просвіти“ Петри-
ківський і привітав присутнього делегата від
центрالی „Рідної Школи“ посла Пеленського
та просив його передати „Рідній Школі“ привіт
від зібраних. Не зважаючи на несприятливу по-
году, селя „Просвіти“ була виповнена як міс-
цевою інтелігенцією, так і селянами.

При цій нагоді треба побажати відновлення: просвітянському хорові та драматичному гурткові дальшої серйозної праці над собою й своїм населенням.

Молочарський зїзд. Дня 15. грудня має відбутися в Луцьку, окружний зїзд представників молочарських кооператив. Зїзд відбудеться в приміщенні філії Сільського Господаря"

Просвітянська нарада. Луцька повітова Просвіта скликає на день 20. грудня повітову конференцію представників своїх філій. На конференції мають бути обмірковані всі сторони життя й діяльності як повітової центральної так і філій.

Діти без шкіл. По обчисленні волинської
шкільної кураторії на Волині є 310 тисяч дітей
шкільного віку, з яких лише 213 тисяч ходять
до школи. Третинаж дітей залишається без на-
вчання. Гадаямо, що статистика кураторії не від-
повідає дійсності: під реї час значно більші

Свято Андрея! Скільки різних споминів для людей, що жили чи живуть на селі. Це день дівчат, залюблених і кандидаток на залюблених. Пороблять дівчата галушки, проназивають їх своїми іменами та парубків, а тоді кличуть пса. Котру галушку найперше зість, та дівчина найшвидше вийде замож. Пророцтво дуже правдиве. Я сам був свідком, як пес ухопив галушку найот сусідки Марушки і вона... досі ще не віддалася.

Виллюють віск у миску з водою, а потім дивляться, яка фігура витворилася. Страшенно пераз цікаві фігури виходять. То вінок (це, як відомо, ознака невпинності), то хоругви і хрест (треба записатися до товариства „Доброї Смерти“), то скриня (ознака бачучого добробуту), то вреніт коляска (небезпечний натяк на можливу евентуальність).

В Андрийський печір виходять лівчата за хату і тарахкають ложками. Звідки забреше пес, авіати приїде судження. Тільки, щоб не вибиралася зараз таки, цього вечора, бо може розбити собі ніс. Впоперек дороги понатягати мотуаки чинають на неосторожних спадкоємців."

Ще багато-багато інших витадок роблять дітчата на Андрея, але спам'ятати їх годі. Я вже так давно перевишов жити до міста, що й неодноразу забув.

Місто хоче наслідувати сільські звичаї, але
тяжко йому, бо не все, що властиве на селі, може
влатися і в місті.

частина дітей шкільного віку остає поза шко-
лою. Нещастя цих дітей у тому, що ні держа-
ва, ні самоврядування не всилі їм дати школи.
Це можуть зробити самі батьки. Але для цього
вони мусять одержати можливість творити ці
школи для своїх дітей власними засобами. По-
кищо вони цієї можливості позбавлені.

— Суд над кооператорами. Як ми свого часу повідомляли, дубенський староста покарав 3-х членів управи кооперативи в Уездях по 3.300 зол. кожного. Покарані внесли спротив до окружного суду в Рівному. Розправа відбулася 30. листопада й суд затвердив вимірену кару. Не маючи грошей на касацію, засуджені звертаються до президента держави про помилування.

Суд над комуністами. Дня 1. грудня, після восьмигодинної розправи, луцький окружний суд проголосив присуд у справі 81 членів КПЗУ. Засуджено: Пилипа Копанчука на 10 літ т. в'язниці, Боруха Гальперина на 8 літ, Макаручука, Галлера, Шеймана й Троця на 7 літ, дальших 3 по 6 літ, 8 по 5 л., 19 по 4 роки, 20 по 3 р., 21 по 2 р. 4 увечиннено. Обвинувачена Рейхд. Тасьма, що відповідала з вільної стопи (засуджена на 4 роки) в дні оголошення присуду втекла з Луцька.

Залізничні недовідності. Внаслідок редуцій потягів населення Волині має великі недовідності. З Луцька до Кременця треба їхати кілька годин (кілька годин чекати на получення на малій станції Кам'яниці); з Володимира до Луцька — 12 годин (цілу ніч чекати в Ковлі на варшавський потяг).

Як продають з ліцензії. „З. В.“ подає такий яскравий факт продажі сільсько-господарського майна з ліцензії. В одного обшарника продано: фризійського бугая за 42 зол., 3 лінійні корови за 121 зол. 50 сот., 3 годовані свині за 31 зол., 4 робучі коні за 65 зол. 20 сот. і т. д. Так само або й гірше продають селянське майно за позички та позички.

— ПРОШУ ВСІХ ТОВАРИШІВ УСУСУСІВ узяти участь у похоронах ген. Добровольця-Вітошинського, в п'ятницю 11. грудня в 2. год. по-полудні з когорта оо. Бернадинів. — Д-р Ст. Шухевич.

— Чи бачили? Чи бачили! Підійть оглянути, а не пожа-
рдно! Побачите там всі найновіші вироби на-
шої одинокі фабрики солодощів "Форту-
Нова". Є це майстерно розмальовані касетки,
торбинки, стійки, барабанчики, прозорчасті ко-
робки та інші предмети, наповнені новими чо-
коладами та цукровими виробами. При заку-
пках подарунків, беріть лише свої вироби
ніколайських дівчат, беріть лише свої ви-
робы, а зробите приємність своїм дітям. Жалуйте
тих виробів по всіх крамницях і коопера-
тивах! 1013 1-1

— Життєве забезпечення на випадок не-
вертається стократно, бо Вашій родині улаштувати
смерті дає змогу. Вашій родині улаштувати
своє життя; тому забезпечити Ваше життя в То-
варстві „Карпатів“. Львів, Руська 18/1. 981

Галушки, наприклад, зробити можна, але
біда в голодному песом. Бачив я раз, як якийсь
цупчик покрутився між галушками і, почав з
нудьги обхохувати стовп снігу.

Впливання поску вимагає знання в цій ділі. Тяжко пізнати, чи виживє хрест, чи пареха. Вінов пізнати лекше, але він у містах і в наших часах різко коли влиється. А колиха хоч і влиється, то як про неї сказати претенції?

Або а ложками! Виявляє ви наприклад у Львові за якусь наменщину і спробуйте потаракати ложками. Це не так, як на селі. Забрешуть вам різні собаки з різних сторін і тоді визнаєтеся в котрого боку наїде судження?! А врешті, чи треба аж ложок? Нині в місті вже брешіть цілий день на всі способи, а на три мизинки...

Щож зробити з Андріївським вечором у Львові чи в інших лірі нашої країни?... Думаю — улаштувати! Давати концерт, а долавати трагічну програму: з галушками, воском і тараканим. Можна навіть перетягнути мотузок через двері, нехай люди падають. Ануж якийсь національний шкідник забється. І такий щасливий випадок може скотитися, коли шкідник щасливо впаде.

„Українська Порявля Матерей“ уладжує в суботу в „Бесіді „Велікі Андріаскі Вечерніні“ з концертною програмою і з традіційним додатком. Додаток напевно не впасться, але зате варто послухати концерту. Тому, думаю, напевно буде натовп і добрий настрій.

Настрія буде тим кращий, що „Порадня“ не обіцяла не перетягати мотузку через двері.
Галактіон Чіпка.

— Вислід ювілейної осінньої збірки на „Рідну Школу“. Згідно з вимогами рескриптів Воевідського Уряду у Львові з дня 15. жовтня 1931. ч. Б. П. 93 Квест. 31 і Воевідського Уряду з дня 19 жовтня 1931. ч. Б. П. III/119/31 подаємо до прилюдного відома, що ювілейна осіння збірка в часі від 25. до 31. жовтня 1931 дала на області львівського воевідства 6.863.65 зол. і на області станіславського воевідства 2.496.91 зол. — З області тернопільського воевідства вплатило 3.156.34 зол. — Гол. Управа „Рідної Школи“.

— Михайло Голинський у радіо. Дня 13 грудня ц. р. (в-неділю) год. 20.15 наш відомий співак Михайло Голинський співає у зарплатському радіо. Програма концерту така: Г. Верді: арія Ратамеса з опери "Ліда"; Г. Пуччіні:

арія Кавардоса (I. акт) з опери „Тоска“; Г. Пуч-
чіні: арія Казифа з опери „Турандот“ (I. акт); Г.
Бізет: арія Дон Хозе з опери „Кармен“; Л. Пен-
ца: „Vieni“. — Дня 17. грудня відбудеться са-
мостійний концерт М. Голинського у Торуні
(сала Миського Театру). Крім того довідаємося,
що наш співак буде виступати в січні на кон-
церті у Чернівцях, а також виступить кілька ра-
зів гостинно в королівській опері в Бухарешті.

— До Виставу Т-ва „Союзу Українок“ виборили крім зазначених у 277. числі „Діла“ п. Іванну Бабакевичеву, Анну Палій та Ірену Шахову.

— „Газета Польска“ про Гаркавенка. Газета Польска з 10 грудня п. р. повідомляє про остаточний висхід дужай у Гамбурзі, де, як ми вже писали, український змагун Олександр Гаркавенко здобув містечтво світа 1931 р. і одержав першу нагороду. „Газета Польска“ і одержав похвалу Гаркавенка, який покла

„польським амагуном — українського пох-
дження“... берестейський процес. У.

— Скопфіскували берестейський ридовий комісаріят Варшави приказав скопфіскувати наклад книжки про берестейський процес аав Гофмюль-Островського. Було то перше із задуманих більших видавничих процес.

— Хотіли викрасти...
п'яни. Якесь люди хотіли розбити касу 22 п. і
в Модаліні, в якій є дуже важкі мобілізаційні до-
кументи. Шелест біля каси почув підстаршина
і вистралом із револьвера сполошив втомлених.
Одного з них, якогоє Пис. Залеського з Вар-
шави, зранив.

— Львовянин — винахідник ліжничка Ду-
Рів'єрі арештували двайського інженера Ду-
ковського, який зумів вилузити від французь-
ких фінансистів мільон на будову лабораторії
для добування золота із землі воєним геніаль-
ним винаходом. Дуковський утік із Львова
кілька літ тому на Рів'єру „набравши“ люлей
на добрі гроші. На чужині виступав він як про-
фесор університету, користуючись титулом
свого покійного батька, що, як відомо, дійшо-
у свій час до майна. Завдяки геологічним роз-
свідкам на Сибірі, його власністю була палата
де нині знаходиться „Національний Музей“.
Досі із французької преси, що жваво занята
арештуванням Дуковського, важко збагнути,
в якій мірі його винахід був оригінальний. За-
то ніхто не сумнівається, що як міжнародні

„набирач“ Дуниковський виявив неабиякий талант, коли тверезі та скупі французи не вагалися дати йому такі гроші.

— 3 краєвої хроніки. У гостинниці „Сіті“ в Перемишлі скінчив самогубством секретар калузького суду В. Сафій. — Перемиський суд ухвалив від заміту підпалу батьківської хати Петра Магдяка з Адаменю. — Дотеперішнього станиславського віцевоєводу В. Жбіковського перенесли до міністерства внутрішніх справ.

— 3 усієї Польщі. Кружляе поголоска, що Ле-пеге зачинить свою фабрику в Лодзі, в якій працює тепер 1300 робітників. Волоконні фабрики Лодзі теж мали спинити працю 15. п. м. — Перед судом у Познані станули Ст. Вілінський, Р. О. Броніковський та 4 тов. під замітом обману на шкоду вистави, що відбулася в Познані 1929 р. — 5. січня 1932 р. будуть зроблені підсумки з перепису населення. — Переписні комісарі відвідали 300.000 мешкань у Варшаві. — Вчорашньої ночі приплив води забрав середню частину недавно вибудованого міста на Дрвенці в Торуні.

— За наголовок книжки судова розправа. Паризький суд розглядав недавно справу А. Бендера й Анни Арманді. Письменник і письменниця написали й видали дві окремі книжки з однаковим наголовком: „Голови — запаморочені коханнями“. Не зважаючи на те, що Анна Арманді видала свою книжку кілька днів пізніше, суддя вирішив справу на її користь і засудив Бендера на грошеву гривну 20.000 франків.

— Чому цукор гірший від меду? Тому, що він є складний і тяжкий до стравлення. Кожний шлунок мусить цей складний цукор спершу розложити своїми соками на легкостворимі цукри (овочевий і виноградний) і шойно тоді його стравити. Хорий шлунок такої роботи не зробить, а як зробить, то ослабне ще більше. Зате від шлунок переробляє і травить дуже легко. Крім того в меді є ще й окремі соки, які скріплюють слабкий шлунок і помагають загальному травленню. Д-р М. Паньчинин вважає мед не тільки відживним, але й лічним засобом у різних людських недугах. Він дослідно каже: „Віддавна приписую споживання меду як засобу, що додає сили і скріплює організм у реконвалесцентів по важких або інфекційних недугах. Шасливий, хемічний склад меду ви-

значається корисним діланням меду на кормовий провід, а особливо на кишки і тому дуже часто поручаю мід недужим на деякі форми запору кишок. Під впливом уживання меду поправляється апетит. Мід має корисний вплив на м'язевий уклад, а з окрема на серцевий м'яз у хорих на недомагання серця в наслідок ослаблення серцевого м'язя“. Мід найкращої якості, в тім і лічний можна дістати в крамницях „Маслосоюзу“.

— Містечко „15. листопада“ — повинно зватися Шод біля Будапешту. Його мешканці при держують старинного звичаю та вінчаються лише 15. листопада кожного року. Цей день є загальним святом мешканців містечка.

— По широкому світі. Міська рада Ленінграду вирішила столити бронзові статуї царів і з цієї бронзи вилити пам'ятник Ленінові. — Проф. Пікард виголосив перед мікрофоном берлінського радіа відчит про проблеми майбутнього летунства. Він заявив, що вже близька хвилина, коли він пролетить віддалі з Америки до Європи крізь стратосферу за 10 год. — Більшовицьке летунство приготує лет у стратосферу сферичного літака з двома особами й науковим приладдям. — У альпіністи Праги. Височинах, аударилось авто та трамвай; авто зайнялося полум'ям. Три подорожні невідомого прізвища — згоріли в авто. — Американський парламент радить над безробіттям. Один сенатор домагається призначення 250 мільонів, другий 325 міль. доларів на допомогу безробітним. — Міністр праці зложив през. Гуверові річний звіт із домаганням суворих приписів натуралізації. — Особовий поїзд на шляху Целіе-Веленіе в Югославії зударився біля станції Целіе з міським трамваем; 8 осіб згинувло, 10 важко ранених. — Демократичний часопис „Ляйпцігер Цтг.“ помістив статтю Сонієка за знесенням смертної кари. — У Люїсбургу (Зах. Врджинія) юрба злічувала двох муринів, що перебували в тюрмі під замітом убивства поліцаїв. — В Австрії є 273.658 безробітних, що одержують підмогу. — У Франції є 92.157 безробітних.

— Король силачів і заліза. В. Максимак виступить в неділю 13. п. м. в год. 4. попол. в салі „Сокола II.“ при вул. Кентшинського з дружиною Марією; підійматиме тягарі та згинатиме шини і т. п.

3 судової салі.

СЕЛЯНИ З БОЛЕХІВЩИНИ ПІД ЗАМІТОМ ДЕРЖАВНОЇ ЗРАДИ.

Перед львівською лавою присяглих суддів ведеться делегована зі Стрия справа проти трьох українських селян з Болахівщини, а саме Вас. Витвицького, Дм. Гошовського й Ін. Котурбаша. Їм закидає акт обвинувачення, що в лютім п. р. підбурювали селян до дружнього виступу проти польської держави.

Обвинувачує прок. Мостовський, боронять д-р Шевчук, д-р Кафмай і д-р Фогельфенгер.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

ВІЙСЬКОВЕ ЗНАННЯ. Загальний курс військового викуту. Часть I. Париж 1931. Адреса: М. Капустянський, 4, villa Longchamps Paris XVI-e.

ЖУРНАЛИ.

УКРАЇНСЬКИЙ ПАСІЧНИК, місячний орган пасічницької кооперації „Рій“ у Львові. Ч. 12. Р. IV. Грудень 1931.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ. Місячник. Р. V. Ч. 3. Грудень 1931. Зміст: І. Брик: День „Просвіти“. Я. Пастернак: З народнього календаря: І. Св. Андрій. П. Св. Микола. І. Старчук: Глибини забавки. Я. Пастернак: Середньовічні городи на Закарпатті. І. Б.: Чужі про красу й багатства Закарпаття. І. Крип'якевич: Історичні проходи по Львові. І. Брик: Михайло Личкай. М. Левицький: Гріхи щодо складів. М. Маскевич: Суспільність і дослідження П. Е. Жарський: Таємниці клітини. Життя в морських глибинах. Ю. Крохмалюк: Перемоги техніки у двох останніх роках. Мадіаєвізм. Що їдять люди. Світлий газ. С. Пастернак: Кімберлей. Слімі на кольори. Місто без авт. Серпе. Число тиж, що слухають радіа. А. Іра-сек: Песниголові. Вежі мончанки.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативна для 10. XII. п. р. за масло експортне та десерове пріжк 360 зол., за літру молока 24—25 сот., літру сметани 120 зол., коду м'яса 600—640 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Неділя 13. грудня в годині 3:30 попол.

„Баба Яга“.

Неділя 13. грудня в годині 7:30 веч.

„Буря в скляній волі“.

Понеділок 14. грудня в год. 7:30 веч.

„Франкове щастя“, комедія Пежинського.

Вікторок 15. грудня в год. 3:30 попол.

„Баба Яга“ (останній раз).

Вікторок 15. грудня в год. 7:30 веч.

„Франкове щастя“, комедія Пежинського.

Театр Ріжнородностей:

П'ятниця 11. грудня в годині 8. веч.

„Гранд-Готель“.

Субота 12. грудня в год. 3:30 попол.

„Про свіного Каа, Шасину ворожку та парину Райських бож“ спен казка.

Субота 12. грудня в годині 8. веч.

„Гранд-Готель“, ком. П. Франка.

Неділя 13. грудня в год. 3:30 попол.

„Штуба“ (півні анжени).

Неділя 13. грудня в годині 8. веч.

„Гранд-Готель“.

Понеділок 14. грудня в год. 8. веч.

„Гранд-Готель“.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Світла весняного мста“ (Чарльз Чаплін).

КАСІНО: „Дитина гріху“ (Уолес Беррі).

КОПЕРНИК: Великоміські вулиці.

НЕМ: Звукова фільма „Трубадурська пісня“.

МІРУСЕНЬКА: „Великоміські вулиці“.

МІРАЖ: „Спокус“ (Грета Гарбо).

САМ: „Монте Карло“.

ПАПАС: Звукова комедія „Геть із коханим“ (Ліліана Гарвей).

ПАЛ: „Африка говорить“, „Міні Мавс на мійні“.

ПАСІЖ: „Вічне пошук“, „Мистець безсмертності“.

ПРОМІНЬ: „Роман із книжкою“.

СОНЦЕ: Жінка в тигровій плащі та комедія „Рай на землі“.

СТИЛЕВ: „Королева гузарія“.

УПІХА: „Небезпечний шлях“ (Том Айс).

„Веселий вдовець“ (Гарі Лінке).

АМЕРІ: „На Сибір“ (Сіосареска, Бродаш).

Програма радіо.

Неділя 13. грудня 1931.

Ляйпціг (252,3) 20:45 Концерт. Брю (341,7) 19:40 Оперетка. Лондон (356,3) 22:05 Недільний концерт. Гельсінгфорс (368,1) 16:00 Хор. Гамбург (372,9) 22:30 Танкова музика. Букарешт (391,2) 17:00 Румунська музика. Сотенс (403,8) 19:40 „Моя подорож до Америки“. Берлін (419) 13:30 „Живий хор“. Рим (441,2) 21:00 Концерт. Лангенберг (472,4) 20:30 „Дівчина з Голландії“ — оперетка. Прага (486,2) 11:40 Чеська музика. Брюссель (508,5) 13:15 Танкова музика. Відень (516,4) 19:25 Пісні. Рига (524,5) 22:00 Нові танци. Мінхен (532,9) 19:15 „Нужда й поезія“. Будапешт (550,5) 22:10 Циганська музика. Люблін (575,8) 15:45 Опереткова музика. Харків (937,5) 14:30 20:00 Концерти. Ленінград (1000) 19:30 Концерт. Осло (1083) 22:35 Танкова музика. Калюнаборг (1153,8) 23:00 Танкова музика. Москва (1481) 21:00 Концерт.

Львівське радіо.

Субота 12. грудня 1931.

Львів (380,7) 11:40 Перегляд краєвої преси ПАТ. 11:55 Час із Варшави. 12:10 Шкільний ранок і українські народні пісні. 13:10 Про погоду дня. 13:15 Господарська оновістка. 13:40, 14:00 Грошова гутірка. 15:20 Грошова біржа. 15:45 Пісні. 16:20 Радіохроніка. 17:10 „Дива психології“. 17:35 Концерт. 18:00 Дів моладі. „Шасливий князь“. 18:25 „Свято Фінляндії“. 18:50 Насичина. 19:15 Листівниця. 19:25 „Сучасний німецький новеліст“ — Понтен. 19:45 Радіовий поденник. 20:00 „На овиді“. 20:15 Концерт. 21:25 Пуласький до Польщі. 22:10 Музика Шопена. 22:50 Спортивні новини. 23:00 Танкова музика. 12:45, 13:15, 13:25, 16:00, 16:40 Грамфонові кружки. 13:35, 13:45, 14:25 Народна музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Студентський Комітет Допомоги „Просвіті“ повідомляє всіх студентів, які зобов'язалися взяти участь у зборі на допомогу „Просвіті“, щоби згодошувалися кожного дня від год. 13—15 попол. (до 14 п. м.) в канцелярії „Г-на Прихильників Освіти“ у дижурних по відозви, аніжакі, літати та аніжакі.

40-роківини „Л. вівського Бояна“

В цьому році випадає 40-літній хвилина, коли знамениті громадяни заснували у Львові спільне Товариство „Львівський Боян“. Для зведення праці цього Товариства, яке чотири десятиліття племало одну пісню та зало основни під розвиток української спільної й музичної культури, ринив Видія Товариства узаконити святочний концерт в першій половині березня 1932 р. До участі в цьому концерті, не в до в д-співання двох мішаних точок і одної мужеської запрошуються всі „Бояни“ і співачки Товариства та поодинокі співачки. З уваги на недалекий речинсь концерт просяться всі, хто риниться взяти участь в цьому концерті негайно аголоситися на адресу п. Ярослав Сімонючича, Львів, З моравича 22/11, що й можна було в час вислати їм потребу салісності нот.

Надзвичайні Загальні Збори Кооперативи „Ідн Школа“ відбулися в понеділок, дня 14. грудня 1931 в год. 6:30 вечором в доміні У. П. Т. Рідної Школи у Львові, Ринок ч. 10. П. номерх (через ганок) а таким порядком нарад: 1) Зміна статуту. 2) Вибір нової Надзирної Ради. 3) Вибір Ревізійної Комісії. 4) Визначення внесків і витрат. — Прохасмо всіх членів Кооперативи „Рідна Школа“ доконче прийти на Збори. Надзирна Рада.

Магазин блаватних товарів АНГІН УВЕРА

Львів, вул. Галицька ч. 10.

поручає по найнижчих цінах у великім виборі.

	по зол.		по зол.
Гладкі фланелі	1—	Попеліна на сорочка	2 40
Фланелети у десені	1 40	Каша 90 см	2 70
Колірові бай	1 55	Суковий факори в ко- лірах	від 3 50
Варшави у ворах	1 20	Жоржети чисто ном- нані	по 6—
Білі шкоти бархани	1 70	Вовна на мужеське вбрання	від 9—
Шовкові бархани	2 35	Піт — Рен шовковий	4 90
Анг. перкаліна в колі- рах	2 10		
Полотенця-ексфорти	0 80		
Полотна і шифони	80—90 см	1 10	
1012	Ціни на інші предмети значно знижені.		

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

НАКЛАДІН SCHERL у БЕРЛІНІ

поручає салісності своїм видавництвам:

Berliner Lokalanzeiger, Der Tag, Berliner Nachtausgabe, Der Montag, Die Woche, Die Gartenlaube, Filmwelt, Sport im Bild, Scherls Magazin, Allgemeiner Wegweiser, Praktischer Wegweiser.

Адреса всіх видавничих така:

BERLIN SW 63 Zimmerstrasse 35—41.

В переписці треба зазначувати:

Ausland-Abteilung, Місія платити: 1. Познань: Банк для торговлі та промислу. Познань (чекове conto в ПКО ч. 200.190).

Почтове conto у Берліні: Berlin, N-4

3.111.

АЛЬФОНС ДОДЕ

МАЦІЦЬКИЙ

Переклад із французької мови М. Руд-

ницького. — Ціна 3— зол. з почт.

пересилкою 4— зол.

Можна дістати в Адм. „Діло“
